

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αρ. Πρωτ. 1588/ 22.3.2001

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αλλάζουν μορφή τα λιμάνια της υφηλίου, καθώς κατά τα τελευταία χρόνια η σχέση πόλης-θάλασσας αναπροσδιορίζεται σε όλο τον κόσμο, για να ικανοποιήσει τις διαρκώς ογκούμενες ανάγκες στα «μέτωπα» της οικονομίας, της κοινωνίας και του πολιτισμού.

Το συμπέρασμα αυτό προέκυψε κατά τη διάρκεια της ιδιαίτερα επιτυχημένης εκδήλωσης, με θέμα «**ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ**», που διοργάνωσαν χτες το βράδυ, στον κινηματογράφο «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» της Θεσσαλονίκης, το ΤΕΕ/ΤΚΜ και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Η εκδήλωση προκάλεσε το έντονο ενδιαφέρον του κοινού της πόλης, χάρη και στους διακεκριμένους εισηγητές, που σκιαγράφησαν τις τελευταίες εξελίξεις στη διαχρονική σχέση πόλης-θάλασσας: τον καθηγητή της Αρχιτεκτονικής Σχολής της Βενετίας, **Rinio Bruttomesso**, διευθυντή του Ινστιτούτου «Πόλεις και νερό», την πολεοδόμο · στέλεχος του Οργανισμού Ρυθμιστικού Θεσσαλονίκης **Πόλυ Ζέικου** και τον αρχιτέκτονα · κριτικό κ. **Γεώργιο Σημαιοφορίδη**.

Απευθύνοντας χαιρετισμό στη διοργάνωση, ο πρόεδρος του ΤΕΕ/ΤΚΜ, **Γιάννης Αικατερινάρης**, διευκρίνισε ότι το 2001 είναι η τρίτη χρονιά κατά την οποία το Τμήμα συνδιοργανώνει με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ειδικά αφιερώματα. Προηγήθηκαν το 1999 και το 2000 αντίστοιχα οι ενότητες «**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**» και «**MEGACITIES · Πραγματικές και φανταστικές πόλεις?**».

Στη συνέχεια και προκειμένου να γίνει περισσότερο αντιληπτή η διαχρονική σχέση της Θεσσαλονίκης με τη θάλασσα προβλήθηκαν :

- 80 ενδιαφέρουσες διαφάνειες, από το αρχείο του κ.Αικατερινάρη, που αφορούσαν σε εικόνες της Θεσσαλονίκης από τη θάλασσα, κατά την περίοδο από τον 15ο (ξυλογραφίες, χαλκογραφίες κτλ) μέχρι και τον 20ο αιώνα. Μέρος των εικόνων αυτών · περίπου 34- εκτίθεται ήδη στο φουαγιέ του πέμπτου ορόφου του κινηματογράφου «ΟΛΥΜΠΙΟΝ», σε μεγάλες φωτογραφίες που επέλεξε το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, μετά τη μεγάλη απήχηση που είχε η προβολή των διαφανειών.

•

Πέντε εξαιρετικά φιλμ μικρού μήκους, γυρισμένα το 1917, τα οποία έχουν ως θέμα τη ζωή της Θεσσαλονίκης και τις δραστηριότητες των ξένων στρατευμάτων της Αντάντ στις περιοχές γύρω από το λιμάνι της.

Στη συνέχεια ο καθηγητής κ. Rinio Bruttomesso παρουσίασε συγκεκριμένα μοντέλα ανάπτυξης λιμανιών ανά τον κόσμο, επεσήμανε ότι σε αρκετές περιπτώσεις, το θαλάσσιο μέτωπο των πόλεων έχασε τη δυναμικότητα και τη ζωτικότητα που είχε στο παρελθόν. Ο ίδιος τόνισε ότι οι πόλεις προσπαθούν σήμερα να αποδώσουν εκ νέου στα λιμάνια τους την αίγλη του παρελθόντος και να επανεντάξουν στον αστικό ιστό λιμενικές εκτάσεις που είχαν εγκαταλειφθεί. «Πρέπει να επεκτείνουμε την καρδιά της πόλης και προς τα λιμάνια της», είπε χαρακτηριστικά ο κ.Bruttomesso.

Ενδεικτικά ανέφερε το Σίδνεϊ της Αυστραλίας, χαρακτηριστικό παράδειγμα μεγάλου λιμένα ενταγμένου στο κέντρο της πόλης, όπου οι δράσεις ανάπτυξης συνδύασαν τη λειτουργικότητα με την αισθητική. Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί, κατά τον Ιταλό εισηγητή, το λιμάνι του Λονδίνου, όπου τα μεγάλα έργα αποκατάστασης παλαιών βιομηχανικών κτιρίων άνοιξαν το δρόμο για έντονους αρχιτεκτονικούς πειραματισμούς, που άλλαξαν ριζικά τη μορφή του τοπίου. Τέλος, ο κ. Bruttomesso αναφέρθηκε και στο λιμάνι της Βαρκελώνης, το οποίο κυριολεκτικά δημιουργήθηκε από την αρχή, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων του 1992.

Σε μητροπολιτικής σημασίας πόλο, με πολυ-λειτουργικό και υπερτοπικό χαρακτήρα, μπορεί να μετατρέψει το λιμάνι της Θεσσαλονίκης η συνύπαρξη λιμενικών

και αστικών χρήσεων. Την εκτίμηση αυτή διατύπωσε στη διάρκεια της εκδήλωσης η αρχιτέκτων - πολεοδόμος **Πόλυ Ζέικου**. Η ίδια αναφέρθηκε στην έρευνα που εκπονήθηκε προ ετών για την ανάπτυξη και τον ανασχεδιασμό της ανατολικής πλευράς του λιμανιού, η οποία τελικά δεν αξιοποιήθηκε. Ωστόσο, όπως διευκρίνισε η κ.Ζέικου, προ ημερών η διοίκηση του ΟΛΘ ΑΕ ολοκλήρωσε την προετοιμασία του επιχειρησιακού του προγράμματος, το οποίο σε αρκετά σημεία λαμβάνει υπόψη τις προτεινόμενες κατευθύνσεις της έρευνας.

«Η προγραμματική σύμβαση που υπεγράφη το 1996 μεταξύ ΟΡΘ, ΟΛΘ και ΟΠΠΕΘ '97 και που αποτελούσε το πλαίσιο για την ανάπτυξη που χρηματοδότησε το ΥΠΕΧΩΔΕ, οριοθετούσε το χώρο που προσφερόταν για επεμβάσεις, στο ανατολικό όριο του κτιρίου του τελωνείου. Εκεί και αναπτύχθηκε το πρόγραμμα, συνολικού ύψους 5,5 δισ. δρχ, στο οποίο εντάχθηκε η δημιουργία του πολιτιστικού και κοινωνικού εξοπλισμού της Θεσσαλονίκης», υπενθύμισε η κ.Ζέικου και πρόσθεσε ότι ο χώρος που δημιουργήθηκε μετά την ανάπτυξη αποδείχτηκε π.χ στην περίοδο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου- ότι «λειτουργεί και καταναλώνεται με ιδιαίτερα επιτυχημένο τρόπο».

Εκτός πόλεως μετακινούνται πλέον οι λιμενικές δραστηριότητες διεθνώς, αφού οι νέες τεχνολογίες και οι αυξανόμενες ανάγκες διακίνησης επιβατών και εμπορευμάτων, οδηγούν στην αναζήτηση μεγαλύτερων χώρων για την εγκατάσταση των λιμανιών. Την πεποίθηση αυτή εξέφρασε στη διάρκεια της εκδήλωσης ο αρχιτέκτων **Γεώργιος Σημαιοφορίδης**.

«Η επανάκτηση των παραθαλάσσιων μετώπων (δεδομένου ιδίως ότι οι περισσότερες ελληνικές πόλεις είναι παραθαλάσσιες), ο αναπόφευκτος εκσυγχρονισμός των οδικών δικτύων και των λιμενικών-σιδηροδρομικών μεταφορών, καθώς επίσης και η αναστήλωση της σύγχρονης περιφέρειας, μαζί με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, αποτελούν τόπους για σημαντικά ειδικά προγράμματα, για ζωτικά έργα στην επόμενη δεκαετία», υπογράμμισε ο κ.Σημαιοφορίδης και υπενθύμισε τη σημασία του προγράμματος «ΗΡΑΚΛΗΣ», το οποίο προβλέπει την παράλληλη εκπόνηση πολεοδομικών μελετών από Έλληνες και Ιταλούς αρχιτέκτονες, με στόχο την αναβάθμιση ορισμένων προβληματικών αστικών περιοχών στις πόλεις της Πάτρας, του Βόλου, των Αθηνών και της Μυτιλήνης.

Από το γραφείο τύπου του ΤΕΕ/ΤΚΜ